

SJÖSTEDT, HELEN

Den fängslade modern : Prolog vid F.K.P.R:s i Göteborg soaré den 22 Nov. 1908

Göteborg
1908

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- ➔ Få samma utseende och känsla som med originalet!
- ➔ Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- ➔ Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- ➔ *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- ➔ *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- ➔ Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> lla boken.

- ➔ <http://search.books2ebooks.eu/>

Flygblad nr. 5

Polit. P.
Rösträtt
Sv. Bl.

PROLOG

VID

F. K. P. R:s I GÖTEBORG

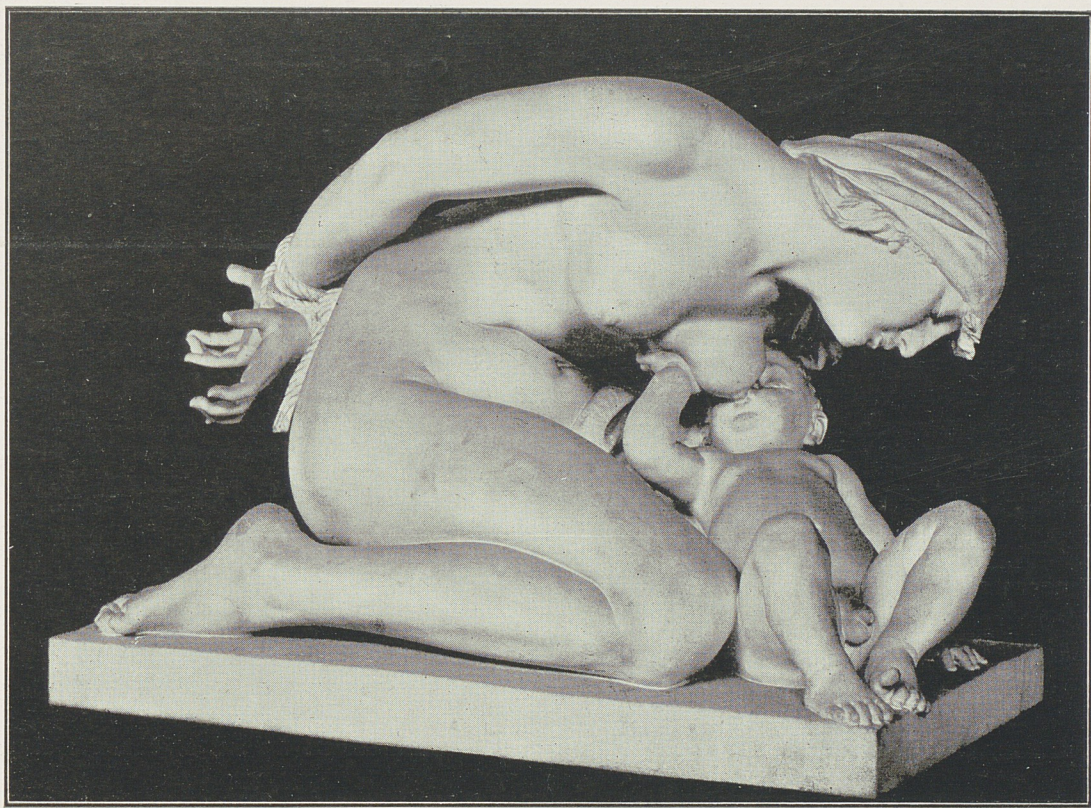
SOARÉ

DEN 22 NOVEMBER 1908

SINDIG: DEN FÅNGSLADE MODERN

DEN FÄNGSLADE

MODERN ♡ ♡ ♡ ♡

Om länder än söndras och folkslag dö ut
och tvedräktens orm dem förgifta,
om rymderns världar bli aska till slut,
då förvandlingens lagar dem grifta,
så lefver och segrar det ädla ändå,
och Themis med vikterna jämna skall stå.

Väl strides i världen för rätt och för vett,
för jämlikhet, frihet och sanning;
men statsskeppens lotsar med *ett* öga sett —
cykloper där varit bemanning —
som seglat på halfhetens grund dem läck,
så det knakar i bristande fog och däck.

Att kvinnorna städse haft styfbarnens lott,
må häfderna rodnande neka;
I män! är väl detta den frihet I nått,
att hålla i fjättrar den veka,
att mödrarnas, dottrarnas själfklara rätt
är trampad till intet af mannens ätt?

Om släkternas mödrar i bojor dö,
om kvinnorna städs fälla tårar,
om ansvar ej binder båd' maka och mö,
de växa till flärdens dårar,
som mana fram ofärdens frostiga vind —
och rosorna vissna på släktets kind.

Hvi blefvo ej lagarnas heliga värn,
fullt lika för man och för kvinna?
Barbariskt man smidt *henne* bojor af järn,
hon är ej ens medborgarinna;
medborgarkronan blott mannen vann,
hur lågt han än stod — men *han* var man.

Hon fostras att blifva en allas träl,
i plikter hon får icke fela,
hon lefver för kommande släktens väl —
en värdelös länk i det hela.
För *det* på historiens allshärjarting,
skall stånda till ansvar baksträfvärns ring.

Men bunden vid mannens triumfvagn hon dock
kunnat minnenas taflor förvärfva;
i häfderna lysande sidor *hon* ock
har skrifvit, för barnen att ärfva;
hon släktet har tjänat på tusende sätt —
skall *hon* ej förtjäna sin människorätt!

Som moder hon tröstat och smekt och ledt
de kommande led som hon födde,
i dagarnas hetta och storm hon gett
all ömhet som hjältarna stödde;
skall *detta* väl vara den lönen hon får:
ringaktningens brännande bittra tår?

Ej männerna ensamt i ryktets famn
med ära fått hölja sin bana,
bland härskares, fältherrars lysande namn
de *kvinnliga* äfven frammana!
Den stolta, hvars like på tider ej finns,
Zenobia, Österlands drottning, minns!

Med värdigt behag äfven kvinnor beträdt
den lysande lärdomens tämpel:
Hypatia, Eudocia, båda med rätt
oss gifvit på snille exempel;
att kvinnor skänkt glans åt nationer vi hört,
de troner ha' omhvälf't och spiran fört.

Och häfden oss visar att kvinnan ock har
i hjältarnas pantheon stoder:
Då allt var förloradt, en kvinna stod kvar —
Jeanne d'Arc! du var Frankrikes moder.
I faran du höjde din manande röst —
ty kvinnan är hjärtat i tidens bröst.

I skräckfyllda dagar af brott och af skam
hon ej svikit i ord eller handling;
med mod att sig offra, hon rådig steg fram:
Corday! det blef folkens förvandling.
Och flera de varit, o mänsklighet,
som kämpat och vunnit odödlighet.

Väl släktet stått upp ur barbarisk natt
och vuxit mot höjden, förbättrats,
men mera juvelprydd dess krona dock satt
om kvinnorna ej hade fjättrats.
Och mera förädlad nog vore vår jord,
om högre man aktat på kvinnans ord.

Så äflas ej fångsla det kön, som du sett
bevara i bojar sin styrka,
som trots allt åt barnen sin näring har gett
och skönhet åt jorden att dyrka;
ett släkte som kämpat för världens väl
med ok på sin nacke och ring på sin häl.

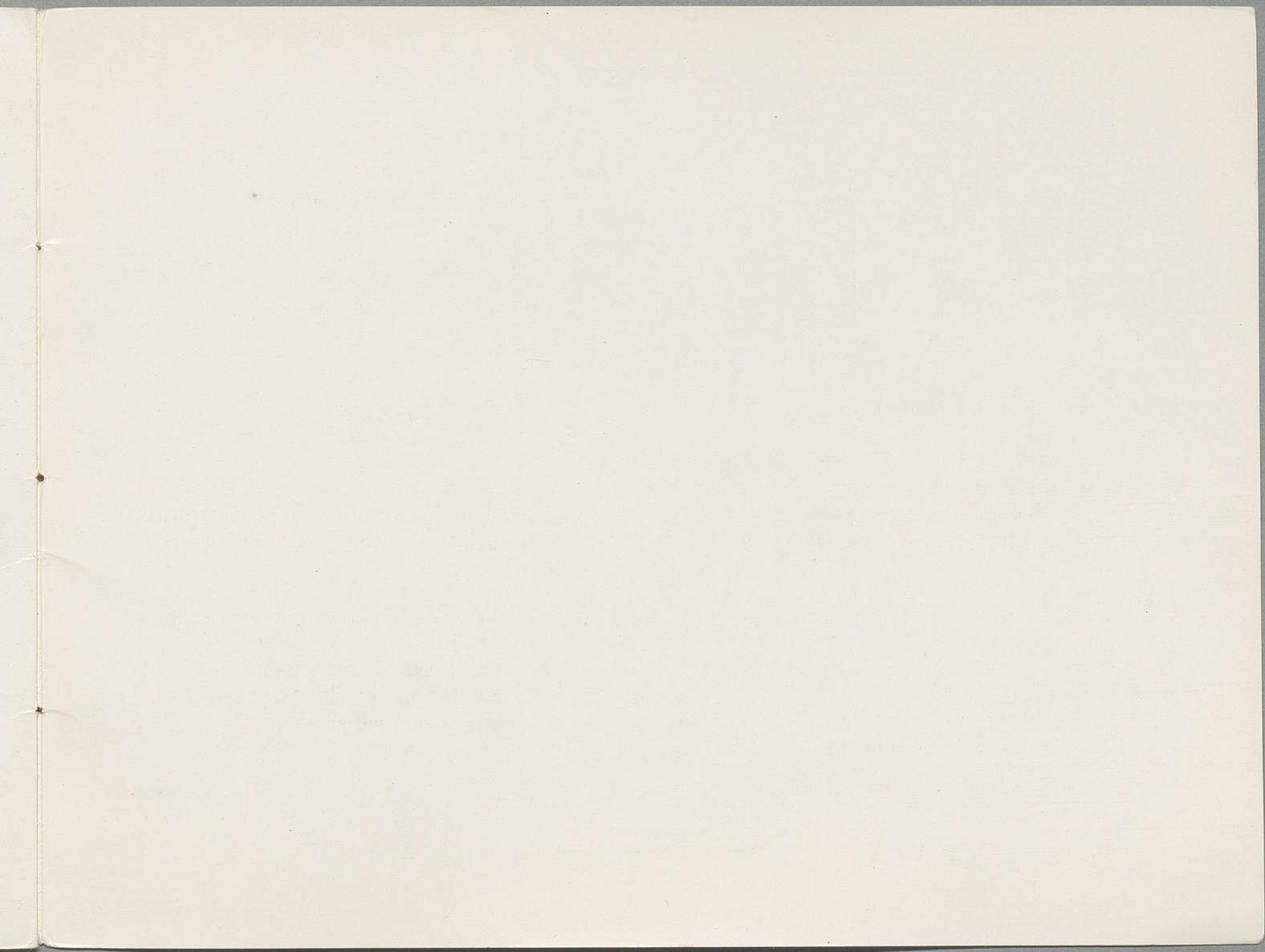
Men räck nu åt kvinnan, o man! din hand,
till vett och till hjärta din like.
Och dröj ej tills tvedräktens glödande brand
tändt flammor i hvart och ett rike.
Låt likhet för lagen bli sanning en gång
och freden få sjunga sin skönaste sång.

Hon vill icke säljas på fåfängans torg,
din mor, att där lefva i dvala,
gemensamt, tillsammans i glädje och sorg
vi vandra till sofvande Vala
och höra det löftet att mannen tror
på fria sönerns fria mor.

Allt högre vi klappa på maktens port,
där rättvisan hårdnackadt gömmes;
ju större en rätt är, vi ofta försport,
ju fortare städse den glömmes.
Den splittrade kraft går som vatten i mark,
men samlad den varder som ringen stark.

Och skådar du ej hur den bryter sig jord,
vår styrka med skiftande makter,
hur tanken med frihetens lösande ord
går fram genom ropande vakter,
hur folkenas samvete siktar med lust
rättfärdighets gullsand vid tidens kust.

Helen Sjöstedt.

GÖTEBORG 1908
OSCAR ISACSONS BOKTRYCKERI

www.books2ebooks.eu